

Atlantisz-változat

„Kutyák vagy kanárik?” A kérdés mítosz: semmiség. Az őslakók hajtának maguk előtt árnyakat; vad, tarka történelem int, patinája zománc. A Cortez hozta kék fazékfedőkön él. (Mennyire bóvli szín!) Mindenféle ebet és aranyat kell adni értük. „Íme, eljöttek hozzánk fehér s szakállas istenek! Nem hajó – úrhajó, mi hozta őket. Ők repülnek, a madár alig is!”

Madár nincs itt, vagy legalább kanári nem. A Kanári-szigetek ez, lásd! Mit vársz?! A természetnek gyöngyszeme a végtelen óceánban... Ha elhiszed. A lényeg: mindenkor tavasz virit rajtuk. Dús növényzet, sziklavilág; e Zsebkendőnyi Föld fölébe bálnanyakkal felrakott Nap fénye ló: nincsen neki „szöge”, hogy értsd. Test, egybe szabva. S felhőgnóm: kumulusz.

: Vagy *délibáb* (itteni szóval *fata morgana*)! Már dőlsz előre, és a két lábod között hön visszanézel. Elcsodálkozol; fává derékult datolyadéza lesz, mihez zuhansz. *Fehér ütés* – ez legyen harmadik neve; minimálisan ötvenes Fok-Celsius. Sómarta tengerparti kőkaréj. (Felfog, ne félj!) II. Alfonz szobra... Majd, naná! (Alámerülnöd: enyhület.)

*

Most aztán hát mi lesz? Csak nem „*ars poetica* szöke nővel”, ki volt okos e képzelgési terepnumra hozni el? Turistaút öbleibe. Az idők során föníciai-, szír- s etruszkok is települtek meg erre átmenetileg. Nyelvük, szokásaik fennen lebegnek fenyők, pálmák, gesztenyefák meg kaktuszok lombja alatt. A gondolataid között. Több táj a szépséges vidék.

Ha nekik jó volt (karthágóiak)?! – Banánból, halból kivitel. Miniatúr földrészt tesz valahány sziget; felsejlő régi kontinens kontúrja és maradványa lesz mindegyik. Emberes szorgalmú vulkanikus eredet szól az Úrban és Földrajzban: száraz, égető veszteglést hoz a pusztán felmérő *tartózkodás*. A sivatag közel, Keleten mindig. Nyugaton több a víz; füvek-, sziklákban: „Alpesek”.

„Nyugalom szigete”, „varázslatos sziget” és „zöld sziget” – sorolható volna tovább. Csak épp minek? Végtelen vagy csak számtalan elnevezés? A *távol* – frankón oly mindegy, éppen erre tanít kiruccanásokat. Kikötő ha talán, néhány kis régi ház remeg elő, a Megváltónak Temploma, reneszánsz paloták..., Rég: erődrendszer, múzeum levése ma – révbe majd otthon érsz.

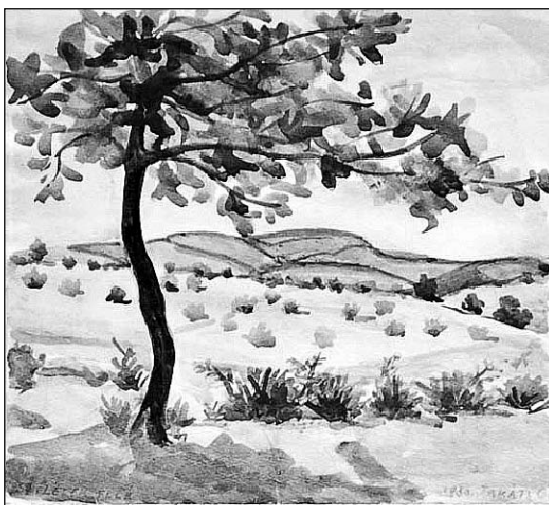
*

Változatosságot hiába keresünk. Nagy bölcsen tudta ezt
Platón. Katapultálta önmagát, és így titeket is
„Héraklész oszlopai” mögé, a világon kívülre. Költőileg
kezelhetőleg még, többé már máshogyan alig. És, igen,
rögtön el is temetve azt, amit csak épített fantáziája fel:
„A forma irizál, megcsal fénylés; *a változatokat hiába keresed.*”

Homérosz Elysiumi mezői, Hésziodosz Heszperidák-
kertje, Pindárosz Boldogok Szigetei mind valószínűleg
a Kanári-szigetek lehettek, elgondolt, tűnt éden-mozaikok...
Víg *puzzle* sem feledteti, hogy büntetés a süllyedés,
mégis jó erre lenni, erdős dombokon. Felengedt-repedesőn!
Fess és tagolt szegélyű, karcos, szellős placcokon.

*

Hegycsúcsot hó borít: *Nivarina*. Egy másikat kecskéiről
Caprariának hív a nép. A harmadik meg (*Gran Canaria*)
több magyarázatot fűz fel, de biztos: nem és nem a madarak
állnak mögötte; „új bevándorlók” ezek. Guancsók, őslakók
hajtottak maguk előtt különös, termetes, furcsa kutyát,
és számtalant. Innen a név: *canis* (latin), de porlik, mint a sivatag.

Magányos mandulafa